

Spørgsmaal i det Hele. Jeg behøver heller ikke at udtale mig videre, da jeg i denne Henseende aldeles kan henholde mig til, hvad der er ytret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage).

Justitsministeren: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser af den ærede sidste Taler. Jeg har under Sagens sidste Behandling, saavidt jeg erindrer, udtalt min Tilfredshed med, at Lovudkastet i det Hele havde fundet en velvillig Modtagelse her i Thinget, men jeg er vis paa, at jeg ikke er gaaet videre, og jeg er ogsaa vis paa, at jeg ikke i Forhandlingerne med Udvalget har brugt nogen Ytring, hvorved jeg vilde tilkjendegive, at jeg kunde finde mig tilfredsstillt ved de Satser, som Udvalget har foreslaaet; dersom en anden Opfattelse har gjort sig gjældende, saa maa der ligge en Misforstaaelse til Grund. Jeg tør ogsaa haabe, at den Maade, hvorpaa jeg har udtrykt mig ved at henholde mig til den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Hertz), vil vise, at jeg ved disse Ytringer aldeles ikke har taget noget Hensyn til, hvad der staaer i Forbindelse med Besættelse af vacante Embeder.

C. Petersen: Jeg skal vogte mig for at udtale noget Dulle eller nogen Tanke om Forandring af Lønningen til min Herredsfoged, men dog skal jeg tillade mig at yttere, at jeg anseer det for meget hensigtsmæssigt at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det vilde være ønskeligt ved indtrædende Vacance at foretage den Forandring med Herredsskriveriet, som Udvalget har foreslaaet; det er nemlig med Hensyn til Bjerge-Nasum Herredet i Obense Amt, at Udvalget har henviist til, at det kunde være ønskeligt, at Skriverembedet ved Vacance kunde lægges til Herredsfogedembedet. — Det var nærmest nogle Ytringer af de ærede Rigsdagsmænd for Helsingør (Thune) og for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), der foranledigede mig til at begjære Ordet i denne ellers meget vanskelige Sag. Der er ikke Noget, der har trykket mig haardere i vore Forhandlinger paa Rigsdagen,

end at være med at bestemme Embedsmændenes Lønning; der er ikke Noget, som i Almindelighed er vanskeligere at have med at gjøre, end netop dette. Vi ere vistnok Alle enige om, at det baade er og maa være Rigsdagens sande Opgave at lønne Embedsmændene saa anstændigt, som det er muligt, thi ligesaa vist som det er, at vi med Lov skal Land bygge, som det hedder, saa vist er det ogsaa, at Lovens Haandhævere bør lønnes saaledes, at de ikke skulle trykkes af Næringsforg, og jeg veed ret vel, at for os, som have vore Indtægter ad en ganske anden Vej og paa en anden Maade end Embedsmændene, er det ikke saa nemt at finde Rede i, hvad der hører til for en Familie, som skal leve af en reen og skjær Pengeindtægt; men paa den anden Side er der ogsaa Noget, man ikke bør glemme, og det var navnlig det, der tilbrog sig min Opmærksomhed, da jeg hørte begge de ærede Herrer tale om, hvad det koster Embedsmændene at faae deres Sønner oplærte. Det er allerede udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), og det bør vistnok ogsaa udtales ligeoverfor de to meget agtede og ærede Medlemmer, som jeg forøvrigt har stor Tilid til, at det ikke gaaer an at gjøre gjældende, at Embedsmændene skulle lønnes efter den Maalestok, at det var nødvendigt for dem at opdrage deres Børn netop til Embedsstillingen, det troer jeg ikke gaaer an. Jeg skal villig indrømme, at det vil være umuligt for Embedsmændene at tænke sig, at deres Børn skulde gaae ned til den lavere Arbejdsklasse, men jeg troer heller ikke, at det vil blive nødvendigt, naar de blive saaledes lønede, som denne Lov tilsigter dem. Jeg skal ligeledes gjerne indrømme, at det koster Embedsmændene Meget at lade deres Sønner gaae Vardomsveien, hvis de finde det rigtigt at gjøre det; jeg har ikke Noget imod, at de lade dem gaae denne Vej, hvis de forøvrigt ere stikfede og have Anlæg dertil, men det er meget beklageligt, at det saa ofte skeer, at Embedsmænds Sønner blive ligesom piinte ind derpaa, uden at de ere stikfede dertil; jeg vil tillade mig at spørge, om det ikke vilde være rigtigere, og om de Paa-gjældende ikke oftere vilde være meget bedre